

РЕШЕНИЕ

№ 921

гр. София, 14.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 31.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **8902** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „ЕВРОБИЛД ПРОЕКТ“ ЕООД/в несъстоятелност/, ЕИК[ЕИК], чрез синдика В. С., срещу Решение № ПИ-345/19.09.2022г., издадено от директора на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без уважение жалба на дружеството срещу действия на публичен изпълнител, обективирани в Протокол за извършен опис на недвижими имоти с изх. № С 220001-028-0002155/31.08.20122 г. на главен публичен изпълнител в Дирекция „Събиране” при ТД на НАП – С.. В жалбата се твърди, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно и се иска отмяната му. Конкретно се сочи, че административният орган не е съобразил разпоредбата на чл.638, ал.1 от Търговския закон / ТЗ/, съгласно която, с откриване на производство по несъстоятелност се спират изпълнителните производства срещу имущество, включено в масата на несъстоятелността, с изключение на имуществата по чл.193 от ДОПК, т.е. спрямо имущества, по отношение на които преди откриване на производството по несъстоятелност, са наложени обезпечителни мерки. Доколкото, според доводите в жалбата, решение № 1449/09.07.2018г. на СГС е в сила от 29.10.2020г., то всички възбрани следва да бъдат вписани след тази дата. Твърди се, че на основание чл.638 ал.4 от ТЗ всички образувани изпълнителни производства е следвало да бъдат прекратени, без значение дали са по реда на ГПК или ДОПК, вкл. и образуваното изп.дело №[ЕИК]/2016г.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, не се представлява. Представя писмено становище, с което се поддържа жалбата и се моли за уважаването

й. Претендират се разноси за държавна такса.

Ответникът – директор на ТД на НАП – С., чрез процесуалния си представител - юриконсулт Й., оспорва жалбата като неоснователна. В позиция по същество и в представено писмено становище развива доводи, че имуществото, по отношение на което са извършени оспорените действия, не е включено в масата на несъстоятелността, по отношение на него се е развило и приключило производство по реда на чл.216 от ДОПК, като предявеният иск е уважен и разпоредителните действия на длъжника със същото имущество в полза на трето лице, са обявени за относително недействителни спрямо държавата, а решението няма вещно-прехвърлителен ефект. Претендира присъждането на юриконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С решение № 1449/09.07.2018г., постановено по т.д. № 3407/2016г. по описа на СГС, в сила от 29.10.2020г., по иск предявен от НАП на основание чл.216,ал.1, т.4 ДОПК, съдът е обявил за недействителни по отношение на държавата сделките, сключени от „Евробилд проект“ЕООД като продавач и купувача „Балкан Ерма“ЕООД, по договори за продажба на четири недвижими имота, находящи се в [населено място]. В решението е посочено, че процесните разпоредителни сделки са сключени след връчване на Заповед за възлагане на ревизия на управителя на „Евробилд проект“ЕООД, като в резултат на ревизията са установени публични задължения в размер на 798 397, 10 лв. главница и лихви 236 765,35 лв. Видно от справка от Агенция по вписванията исковата молба по цитираното дело е вписана на 16.09.2016г. С решение № 665/06.04.2017г. по т.д. 4097/2016г. на СГС е открито производство по несъстоятелност на „Евробилд проект“ЕООД и е наложен общ заповест и възбрана върху имуществото на дружеството.

Срещу жалбоподателя е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2016г. за събиране на установени и изискуеми публични държавни вземания.

С решение № 261574/07.12.2021г. е спряно производството по несъстоятелност.

Не се твърди в производството и не са представени доказателства, недвижимите имоти, предмет на исковото производство по по т.д. № 3407/2016г. по описа на СГС, да са включени в масата на несъстоятелността, поради което е предприето принудително изпълнение като е издадено съобщение за насрочване на опис изх.№ С220022-110-0002699/14.07.2022г., връчено на жалбоподателя на 03.08.2022 г. Описа е насрочен за 31.08.2022г. от 11,00 часа и осъществен, за което е съставен Протокол за опис № 220001-028-0002155/31.08.2022г. Предмет на описа, видно от съставения протокол са 4 недвижими имота, описани в протокола – търговски обект – магазин 2, намиращ се в [населено място], на [улица], апартамент №4, ведно със зимнично помещение № 3 намиращ на адрес [населено място], жк К. село, [жилищен адрес] който обект не е описан, тъй като до него не е осъществен достъп, търговски обект – магазин №1 на първи партерен етаж в [населено място], жк К. село, бл.199 и търговски обект – магазин №1 намиращ се на партерен етаж в сграда, ново строителство, адрес в [населено място], [улица].

Протокола за опис е връчен по електронен път на представляващия дружеството на 06.09.2022г. и обжалван пред директора на ТД на НАП –С. с жалба от 12.09.2022г. / л.12/.

С Решение № ПИ-345/19.09.2022г. директорът на ТД на НАП е оставил жалбата без

уважение. Обосновал е, с позоваване на хронологията на действията на публичния изпълнител и на органите по приходите, както и с посочване на относимата правна уредба, че влязлото в сила съдебно решение по иска по чл.216 от ДОПК, с което за недействителни по отношение на държавата са признати сделки, сключени от длъжника след датата на установяване на публичното задължение, съответно след датата на връчване на заповедта за ревизия, дават възможност на кредитора – държавата, ищец по делото, да предприеме действия по принудително изпълнение по отношение на имотите, предмет на разпоредителната сделка. Обосновава се, че иска по чл.216 от ДПОК не е изрично посочен сред исковете по чл.649 ал.1 от ТЗ за попълване на масата по несъстоятелността. При откриване на производството по несъстоятелност сделките, предмет на този иск, не са включени в масата на несъстоятелността. Имуществото, предмет на тези сделки, не може да се включи в масата на несъстоятелността и след приключване на производството по чл.216 от ДОПК, защото липсва вещнопрехвърлителен ефект на решението. При наличие на уважен иск по чл.216 от ДОПК и открито производство по несъстоятелност, се твърди, че в духа на закона е да се удовлетвори вземането на държавата, с реализиране на имуществото на търговеца в несъстоятелност.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи.

Съдът намира, че решението е издадено в предписаната от закона писмена форма, с означение на фактическото и правното основание за издаването му. Обжалваното решение е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 267 от ДОПК - директора на ТД на НАП – С., за което е представена Заповед № 666/30.09.2021г. на изпълнителния директор на НАП / л.41/.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяната на административния акт.

По приложението на материалния закон:

Съдът намира, че обжалваното решение, постановено на основание чл. 267, ал. 2, т. 5 от ДОПК е правилно и обосновано, издадено от органа, посочен в чл. 266, ал. 1, изр. първо от ДОПК, в надлежната форма, и в съответствие с приложимите процесуални и материални норми.

Съгласно чл.266, ал.1 ДОПК на обжалване подлежат действията на публичния изпълнител. Чл. 226, ал.1 ДОПК определя, че в изпълнение на правомощията си публичният изпълнител издава постановления и разпоредения, а съгласно ал.2 за всяко предприето и извършено действие от публичния изпълнител се съставя протокол, в който се отбелязват датата и мястото на съставянето му, предприетите действия, направените искания, постъпилите суми и направените разноси. Извършването на опис е едно от действията на публичния изпълнител по събиране на дължимите публични вземания и е регламентирано в чл. 233, ал.1 ДОПК. Това действие - извършването на опис, подлежи на самостоятелно обжалване, съгласно разпоредбата на чл.266, ал.1 ДОПК и такова е предприето от жалбоподателя.

Действията по опис на публичния изпълнител са обективирани в протокол за опис, който има съдържанието по чл.233 ал.2 и ал.4 от ДОПК - основанието и размера на вземането; мястото, където се извършва; подробно,описание на вещта; оценката на вещта; възраженията на задълженото лице и заявените от третите лица права върху описаната вещ; подпис на публичния изпълнител, на задълженото лице и на третите лица. когато те имат заявени права върху описаната вещ.

Процесния протокол за опис на движими вещи има предвиденото в чл. 233, ал. 2 и

ал.4 от ДОПК съдържание, поради което извършеното изпълнително действие е законосъобразно.

От събраните по делото доказателства не могат да се направят обосновани изводи за незаконосъобразност на оспорения протокол за опис. В съответствие с това обстоятелство, оплакванията, съдържащи се в жалбата са неоснователни.

Като неоснователно се определя и позоваването от страна на жалбоподателя на чл.638, ал.1 ТЗ. С решението за откриване на производството по несъстоятелност съдът обявява неплатежоспособността, съответно свръх задлъжнялостта на длъжника и определя началната ѝ дата; открива производството по несъстоятелност; назначава временен синдик; допуска обезпечение чрез налагане на заповед, възбрана или други обезпечителни мерки; и определя датата на първото събрание на кредиторите не по-късно от един месец от постановяване на решението. До постановяването на решението за откриване на производството по несъстоятелност, маса на несъстоятелността не е образувана, като е налице само имущество на длъжника, съставляващо съвкупност от парично оценените му права и задължения, която съвкупност може да бъде предмет на индивидуално изпълнение.

Имуществото, предмет на атакуваната с иска по чл. 216 от ДОПК сделка по т.д.№3407/2016г. на СГС и предмет на принудителното изпълнение, не може да се включи в масата на несъстоятелността. Искът по чл. 216, ал. 1 от ДОПК не е изрично посочен сред исковете по чл. 649, ал. 1 ТЗ за попълване масата на несъстоятелността. Неговата специфика като иск, представляващ способ за принудително изпълнение в полза на държавата или на общините, на вземания от установени публични задължения, обуславя различната процесуалноправна регламентация от тази по чл. 649, ал. 1 от ТЗ. Целта на производството по чл. 216 от ДОПК е насочване принудително изпълнение върху имота, обект на атакуваната сделка, за удовлетворяване на публичните вземания, което от своя страна дава предимство на изпълнителното производство по ДОПК. В настоящия казус публичният изпълнител не е имал възможност да наложи обезпечения по реда на чл. 193, ал. 1 от ДОПК преди приключване на производството по чл. 216 от ДОПК, по отношение на имота, предмет на разпоредителната сделка, предприета от длъжника с намерение да се увреди публичния взыскател. Не се отменя правото на държавата да получи удовлетворяване в индивидуалния изпълнителен процес по ДОПК върху имуществото, което не е включено в масата на несъстоятелността, след като действията на разпореждане на длъжника, които със съдебното решение по иска по чл.216 от ДОПК са обявени за относително недействителни за публичното вземане спрямо държавата, а не спрямо всички кредитори на несъстоятелността. При уважен иск по чл. 216 от ДОПК, обявената недействителност на атакуваната сделка ползва само кредитора – ищец по този иск (в случая държавата) и няма действие по отношение на другите кредитори на длъжника.

При открито производство по несъстоятелност за длъжника, в масата на несъстоятелността не се включва имуществото, предмет на атакуваните с иск по чл. 216 от ДОПК сделки. В масата на несъстоятелността би могло да се включи само това имущество, предмет на атакуваното с такъв иск разпоредително действие, което е останало след удовлетворяване на кредитора – ищец по този иск, но само ако имуществото се върне в патримониума на длъжника. Имуществото, предмет на атакуваната с иска по чл. 216 от ДОПК сделка, не може да се включи в масата на несъстоятелността не само поради вече изложеното, но и защото няма вещноправно

действие. Прехвърленото с атакуваната сделка имущество остава в патримониума на приобретателя, но ищецът – кредитор по паричното вземане, има възможност чрез принудително изпълнение да се удовлетвори от него, макар то да не принадлежи на длъжника.

С тези съображения, съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, във вр. с чл.78 ал.8 от ГПК и чл.37 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОХВЪРЛЯ жалбата на на „ЕВРОБИЛД ПРОЕКТ“ ЕООД (в несъстоятелност), ЕИК[ЕИК], чрез В. С.-синдик, срещу Решение № ПИ-345/19.09.2022г. на директора на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без уважение жалба с вх.№ 53-06-7665/12.09.2022г. на дружеството срещу действия на публичен изпълнител, обективирани в Протокол за извършен опис на недвижими имоти с изх. № С 220001-028-0002155/31.08.20122 г. на главен публичен изпълнител в Дирекция „Събиране” при ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА „ЕВРОБИЛД ПРОЕКТ“ ЕООД(н.), ЕИК[ЕИК], чрез В. С.-синдик, да заплати на ТД на НАП-С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: